

Mirjam Radstake

Het *Mooiste Gezicht van Zutphen* van deze week spreek ik in de foyer van Theater Hanzehof. De gekozen plek is niet toevallig: ze is daar immers al jarenlang directeur. Met een kop koffie erbij begint ze te vertellen. 'Ik ben samen met een jonger broertje opgegroeid in Zelhem en had echt een fijne jeugd. Ondanks de beperkte middelen van mijn ouders kreeg ik altijd veel ruimte om mijn passies te volgen. Ik kom uit een echt arbeidersgezin, waarin het motto was: hard werken, niet zeuren.'

Na de lagere school ging ze naar de Willibrord Mavo in Doetinchem, waarna ze direct toelatingsexamen deed voor de Kunstacademie in Almelo. 'Ik werd meteen toegelaten, en hoewel ik pas 15 was, ging ik daar op kamers.' Ze volgde drie jaar vooropleiding met als specialisatie fotografie. Omdat ze ook wilde acteren, deed ze vervolgens toelatingsexamen voor de theateracademie, richting docent drama. Ze werd aangenomen, maar om te mogen starten moest ze versneld haar havo behalen. Daarom verhuisde ze tijdelijk terug naar huis en haalde in één jaar havo 4 en 5.

Eenmaal gestart bleek de opleiding minder leuk dan verwacht: het acteren vond ze geweldig, maar het leren van teksten lag haar niet zo. Uiteindelijk werd ze theaterdocent, maar toen ze na een jaar de kans kreeg om internationaal te gaan werken voor een grote musicalproducent, greep ze die. Na drie jaar stapte ze over naar Joop van den Ende, waar ze uiteindelijk vertrok omdat de bedrijfscultuur minder bij haar paste. 'Ik ben vanuit mijn roots toch iemand van het noaberschap: wederkerigheid in je werk en naar elkaar omkijken. Dat vond ik daar een stuk minder terug.'

Niet veel later werd ze gevraagd om directeur van de schouwburg in Lochem te worden—nu inmiddels zo'n negentien jaar geleden. Ze was toen 28 jaar. Vandaag de dag is ze ook directeur van de Hanzehal en geeft ze leiding aan beide theaters, waarbij ze benadrukt dat ze hele goede mensen om zich heen heeft met wie ze samen de klus klaart. Samen met de directeurs van de Muzehof en de Bibliotheek ging ze drie jaar geleden om tafel om te bedenken hoe ze hun organisaties toekomstbestendiger konden maken. 'Belangrijk was dat we dachten vanuit inwoners, en dat we een plek wilden creëren waar iedereen zich thuis voelt. Ter inspiratie hebben we bij tal van initiatieven in binnen- en buitenland gekeken. Uiteindelijk leidde dat tot ons plan, met als werktitel *Hanzehuis*. Het idee is om rondom het theater ook educatie en ontmoeting te faciliteren. Met dat plan zijn we naar de gemeente gestapt en inmiddels zijn we vol aan de gang om dit vorm te geven.'

Als deze ambitieuze theatervrouw niet met haar werk bezig is, sport ze graag of rommelt ze gewoon wat in huis. 'Lekker de keukenkastjes ordenen—dan wordt het ook rustig in mijn hoofd,' zegt ze lachend. En natuurlijk brengt ze graag tijd door met haar partner en zoon. 'Als ik dan van iemand iets mag leren, dan is het wel van mijn zoon, want hij kan heel goed nee zeggen,' voegt ze met een glimlach toe.

Een wens die ze in de toekomst graag nog eens zou realiseren, is het organiseren van een gratis meerdaags festival—binnen én buiten—met klassieke muziek, dans, pop, techno en house. Of een montagevoorstelling waarin allerlei mensen uit de stad samenkomen. Deze sympathie ondernemende dame die met haar programmering al menig Zutphenaar en Zutphenees van een mooi avondje uit voorzag is niemand minder dan Mirjam Radstake!